

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995

Placeno převodem

Novinová zásilka

Adresa adresáta:

ZPRÁVY

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

7/99
ročník 9

K 55. výročí Karpatsko-Dukelské operace SPOJAR VZPOMÍNA...

(Ze vzpomínek Jaroslava Pokrupy z Kupičova)

8. září 1944 v 6.40 byla zahájena ofenzíva směr Krosno-Dukla-Prešov. Dvě hodiny a deset minut doslova chrly stovky sovětských a československých děl a minometů oheň a zářku na německé nepřátelské pozice. Byl to se s prvními zajatci. Někdo nám zde hlásil, že nepřítel je asi jedenáct až třináct kilometrů před námi. Pokračovali jsme tedy v jízdě a po ujetí jednoho až dvou kilometrů jsme projeli obcí Machuvka a za obcí ještě přes říčku. Za říčku byla hráz tří až čtyři metry vysoká. Vysedli jsme ze Studebakerů a vystoupili jsme na hráz, kde jsme asi sto metrů před námi zpozorovali šest německých tanků, pomalu se pohybujících proti nám. To znamenalo jediné - že jsme se dostali před náš pěchotu. Nastalo několik okamžiků hrobového ticha. Poručík "Rozencov" se po nás podíval a zavelel: "Nasednout!" Bleskovic jsme nasadili a vzápětí, velkou rychlostí, jsme projeli říčku zpět, až jsme byli celi promáčení.

Dorazili jsme do Machuvky, kde uprosíme obce stál sovětský generál s pistolí v ruce a křičel: "Zanimajte obronou!" Sotva to stačil dořít, už se na nás řítla salva mim. z německých minometů. V Machuvce jsme toho dne (9. září) zůstali pod palbou německých minometů až do třetí hodiny ráno. Bylo zde mnoho raněných a mrtvých. Dne 10. září, ještě před svítáním, začalo probíhat přeskupení do prostora Kobylany-Placuvka - kóta 534.

Spojar dle vzpomínka na těžké boje o jednotlivé kóty a každý vrch. Těžké boje ztěžoval neustálý déšť. S Jaroslavem Mokrym jsme si vykopali mělký zákop na břehu lesního potoka. Nad zákopem jsme rozprostřeli plátno jako stan. Za stálého deště jsme ulehli do zákopu. Asi o půlnoci nás probudila velká rána. Zjistili jsme, že ležíme ve vodě. Do rána jsme se snažili osušit nad dýmem našeho ohničku. Zvlášť vzpomínka na 6. října 1944, jak na rozkaz kapitána J. Rady opustili poslední polskou obec Barvinek a jeli hledat vhodné místo pro palpoty 3. minometové oddílů. Bylo to mezi Výchyní a Nižním Komárníkem. Cestou měli rozbité tanky a také vozidlo Dodge, ve kterém zahrnul gen. Sádkový, velitel 1. brigády. Dodne vzpomínám, jak těžce na ně dolehaly zprávy o prvních padlých spoluobčanech a zvláště kamarádech ze školních

lavic - jako Balouna Vratislava a Josefa Brázdý. Ovšem, byli i další spoluobčané, kterým nebylo dopřáno vystoupit na půdu té vysněné vlasti, za jejíž svobodu bojovali. Byli to: Krejčich Antonín, Makoš Oldřich, Makoš Jaroslav, Skramuský Jaroslav, Svoboda Josef, Zitný Bohuslav. Ti již byli v Kupičově oplakáváni a zůstalo po nich deset sirotečků. Maminka Slávka Balouna, ztrápená žalem nad smrtí syna, jej dlouho nepřestala. Kodiče Peppy Brázdového měl jeho portrét na čestném místě a jeho fotografie i na jejich hrobě.

My, žijící, na naše krajany nezapomínáme a hluboce se skláníme nad jejich obětí.

Zpracoval Vladislav Kytel

U hrobu malinských mučedníků...

Psal se 13. července roku 1999. Autobus, pronajátý cestovní kancelář PANCEST v Zatici k odjezdu na Volyně a do bývalého Českého Malína k uctění památky umučených krajanů před pětáctádesát roky, projel řadou bývalých českých vesnic a do cíle cesty (vyjeli jsme z Rovna) se dostal v době, kdy tu už v místní církvi probíhala panychida, kterou celebroval episkop ostrožský a rovenský vladyka Serafim s několika dalšími pravoslavnými faráři.

Panychida začala o hodinu dříve než nám bylo původně hlášeno a pokračovala u ukrajinského památníku, kde jsou pohřbeny pozůstatky zavražděných Ukrajinců. Přesto, že byli všichni den, pro místní občany Malína to byl den zasvěcený památce obětí nacistické zvěle. Sešlo se jich tu na tři sta.

Vladyka Serafim na zvěstí beholusobly se obrátil k nám, volynským Čechům, kteří žili v soustě do Malína až z České republiky, ocenil snahu nás bývalé menšiny zachovat světlou památku na své krajany, kteří se stali obětí německého teroru ve druhé světové válce a každého z nás obdaroval obrázkem pravoslavných svátých.

S projevem k smutnému výročí vystoupila místopředsedkyně Sdružení Marie Pánková. Zadržela, že s dnešní Ukrajinou nás spojuje naše mládí prošlo na Volyně a nutnost společně vzpomínat u místními občany na strašný 13. července roku 1941! Volynští Češi, kteří žijí v původní vlasti svých předků - v Čechách, zanechali polovinu svého srdce zde, na Volyně. Nikdy nezapomněli na strašnou tragedii Českého a Ukrajinského Malína a finanční sbírkou během dvou let již zajistili vybudování důstojného památníku na společném hrobě umučených a uplěných Čechů. Po skončení smutného obřadu odebrali jsme se společně na český hřbitov k nově vybudovanému památníku. Velmi přemýšleli nás překvapila nově vybudovaná cesta ke hřbitovu, která je po obou stranách osázena mladými lipkami - budoucím stromoadím. Před hřbitovem je větší zpevněná parkoviště schopné přijmout autobusy i osobní vozidla. Hřbitov

je již obehnaný novým plotem, čímž byla dovršena první etapa celkové úpravy památníku. V další etapě bude dokončena překrytí společného hrobu ředčovými (bazaltovými) deskami. Průběhem několikaletého pobytu na Volyně uzavřela M. Pánková v zastoupení našeho Sdružení smlouvu s místním zemědělským podnikem, který dokončí sjednané úpravy hřbitova a pověří jednoho svého člena, aby během každého roku několikrát omyl památník, vysekal přerůstající trávu na hřbitově a pečoval o staré hroby včetně křížů nad nimi vztýčených. Byla také dohodnuta výše odměny, která bude za tuto práci pověřenému pracovníkovi vyplácena dvakrát ročně.

Pověření členové našeho zájezdu (O. Rejchrt a autor těchto řádků) předali krajskému muzeu v Rovně druhý díl Dějin volynských Čechů a některé další písemnosti a exponáty, týkající se života Čechů na Volyně. Ředitel muzei přiblížil, že v nedaleké budoucnosti bude v muzeu vyčleněna jedna místnost, kde bude shromážděna a vystaveny exponáty dokumentující život Čechů na Volyně. Bohužel, bude to, v porovnání s židovskou, polskou či ruskou expozicí, nejmenší expozice. Na vytvoření obšířnější expozice chybí muzeu nejen finance (je známo, že finanční situace na Volyně je velmi svízelná), ale i dostatek vhodných exponátů.

Domnívám se, že je nejvyšší čas, aby se problematikou expozice volynských Čechů v rovenském muzeu začalo zabývat i naše Sdružení, protože zachování památky na naše předky je jeho základním posláním.

R. Hladáček

Dvě významná říjnová výročí

Jsou dny, kdy historie znovu bezprostředně ozývá v myslích lidí, zmocňuje se jejich rozumu i srdcí.

V tisíciletí historii našeho národa je mnoho významných událostí, památných výročí, dnů a dat, slavných i tragických období. V našich novodobých dějinách k nim bezsporně patří boje za osvobození státu za první světové války, vznik Československé republiky v roce 1918, nacistická okupace v letech 1939-1945, domácí a zahraniční odboj za druhé světové války a osvobození naší vlasti v květnu 1945.

Ustálé a zápas o vymánění našeho národa ze stálosti poroby a habsburské nadvlády pro nás vždy byly spojeny se jmény T. G. Masaryka, M. B. Štefánika, Edvarda Beneše a rovněž s našimi československými legiemi. Napříže nás oprávněnou hrdostí, že při zrodu České družiny, která se stala základem Československých legií v Rusku, stáli i naši otčové a dědové. Jež 12. srpna 1914 vyhovly úřady Řádko českých krajských organizací v Žadost o povolání vytvořit samostatnou českou vojevnickou jednotku - tzv. Družinu.

K 20. září 1914 v ní byli 704 dobrovolníci z řad Čechů žijících v Rusku. Tento počet byl na žádost Svazu československých spolků na Rusi doplněn 28. října 1915 volynskými Čechy, kteří jako ruští občané dosud bojovali v carské armádě. Z nich byl zorganizován 2. prapor Družiny, 5. a 8. rota a kulometný oddíl. Symbolicky vyvrcholením boji československých jednotek na ruské frontě se stala památná bitva u Zborova.

Nedílnou součástí vojenského zápisu o naší svobodě a samostatnosti byli i naši legonáři na francouzské a italské frontě. Bylo mnoho významných dat, slavných výročí a památných dnů, kdy historie znovu bezprostředně oživila v myslích lidí, zmocňuje se jejich rozumu i srdcí. Je v lidské přirozenosti, že při výročích významných událostí alespoň na chvíli setrváme v zamýšlení a pohližme zpět do minulosti. Vzpomínáme památky těch, kteří se nedožili let, která kvapem prošla a věčnka stříbro do našich skříní, aby napsala historii, již jsme mohli nejen žít, ale i tvořit.

Před 55. lety, 6. října 1944 dosáhly jednotky 1. čs. armádního sboru v SSR naší státní hranice v prostoru Dukelského průsmyku. Skončila významná etapa našeho zahraničního odboje na východní frontě.

Pětapadesát let v životě národa jen trýské úsek jeho dějin. Pro jednotlivce je to někdy život celý. 55 letin časových odstupem dostávají mnohé události častou i zmíněnou podobu a odlišné hodnocení. Jsou i takové, které upadnou zcela v zapomnění. Pál století od bojů v Karpatsko-Dukelské operaci by se mělo stát důvodem k jeho serióznímu, objektivnímu a pravdivému hodnocení. Faktům by však mělo zůstat, že stejně jako boje na západě, našich letců v Anglii, vojáky u Tobruku nebo Dunckeru, neboť patří boje na východě a tedy i Dukla k bojovým tradicím, na něž by naše armády i společnost měly být hrdé. Jsme tím povinni paměť mrtvých i živých, kteří už tehdy před 55 lety platili za vítězství ideály demokracie a humanismu cenu nejvyšší.

Bohužel, asi to neplatí obecně. Ve 20. číste Národního osvětlovače ze dne 29. září m. r. byl vyznačen článek pod titulem „Má minulost a současnost, posledním odstavec vyjadřuje jeho autor tento názor - cituji: "I poměr k účastníkům války a úcty k válečným hrdinům dokládá sametová revoluce znehodnotit. S tím i váznou k vojenské službě věce. Přece není, aby prezident dvakrát ročně udělil pár řádů. Lásku a úctu musí mít lidé v sobě. Ve městech, na každé vysočině nebo obelisku na stránku a skupinovému příslušnosti. Zatím jí v lidch mnoho není. Takže je nad čím přemýšlet."

Boje o Dukelský průsmyk na pomoc Slovenskému národním povstání jsou největší vojenskou operací v celých dějinách našich národů a bezpochyby zůstanou v paměti jako legendární zápas za naši svobodu. Velikost těchto bojů je tak nesporná, že se naprosto bezpochyby přikládá k legendám. Mnozí pravě hrdí na to, že jsme se jich zúčastnili.

Dnes máme po pouťovník, děj k zamýšlení. Mezi úvaly a vrchy tisíce mrtvých denně tu rozmlouval s těmi, kdo nezapomněli...

Každý z těch kamenných je obětní. Zde platili tu těžkou spříma daně, aby mohli stát jedním před dětmi a hanba nestiskla jim skráně. Ten les, kudy se člověk předešel sám k sobě, les, ta jedna paseka, kde jako porubané stromy leží ti chlapi, nad nimiž jen vřít bžčí, nad nimiž se tvá paměť nesetmí... Ty o nich vš, ty vděčně myslíš na ně.

Vděčnost je paměť srdce. Národ, který zapomíná na svou minulost, není dokonale šťastný. Je vystavěn nebezpečí, že nebude mít ani žádnou budoucnost. Ti, kdo nechtí hrdiny, mají příšlivé dloha k tomu, aby se jimi sami mohli stát. Proto jsme byli vždy hrdí na to, že jsme příslušníky národa, jehož sláva se v určitých historických obdobích i hvězd dotýkala, který měl své velké i malé hrdiny.

Jaroslav Chudoba, mladin

Hasiči na Volyni

Je známou skutečností, že s růstem hospodářského rozvoje docházelo i k rozvoji společenského života mezi volynskými krajinami. Zejména v období mezi oběma světovými válkami se společenský život rozvíjel velmi úspěšně. Vedle kulturních, osvětových a tělovýchových organizací pracovaly velmi úspěšně i dobrovolné hasičské sbory. V mnoha případech byly hlavními organizátory společenského života na vesnicích a svým působením ovlivňovaly společenské dění i v sousedních obcích jině národnosti. Úspěšně se věnovaly nejen svému vlastním hasičskému poslání, ale i jiným oborům kulturní činnosti, například ochotnickému divadlu, pěveckým sborům, dechovým kapelám a jiným. Věcně se ale o hasičském dění na Volyni ví velmi málo. Zatím jsem se nesetkal s ucelěným pojednáním o této tématické. Velice rád bych se této záležitosti podrobněji věnoval, nemám ale k dispozici dostatek informací a materiálů. Obracím se proto na všechny čtenáře Zpravodaje SCVP a jejich prostřednictvím i na ostatní volynské kraje s touto výzvou, nebo spíše prosbou:

Prohlédněte si svá rodinná alba nebo jiné sbírky a nejedte-li v nich fotografie, zápisy z různých jednání, zprávy o požárech či jiných událostech, nebo jakkoliv jiné písemnosti a materiály se vztahem k činnosti dobrovolných hasičů na Volyni, nebo i osobní vzpomínky a zážitky, zašlete mi je, nebo je alespoň zapůjčte k vzetí do úlohy, případně je vyfotografujte. U každého materiálu uveďte datum a místo pořízení, popis události (povícení, svícení praporů, různé ovlasy, pohřby, cvičení apod.) a současnou adresu majitele. Věřme, že s vašim přispěním se podaří vytvořit důstojný dokument o práci dobrovolných hasičů mezi českými krajinami na Volyni.

Za ochotu a nezistnou pomoc dobre věci vzetouji předem upřímně poděkování. Požadované materiály zaslejte na adresu: Václav Kačírek, Braniskořevě 6, PSC 671 77, tel.: 062133 75 32 E. Kačírek

ZNÁMENÍ

Sbor dobrovolných hasičů Nový Malín, držitel Čestného praporu Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Český svaz bojovníků za svobodu, základní organizace Nový Malín, Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel region Šumperk uspořádá XVII. ročník pohárové soutěže hasičských družstev země, žen a dětí na počest 55. výročí vypuknutí Českého Malína na Volyni, které se uskutečnila dne 10. července 1999 na hřišti TJ SOKOL N. Malín.

V 10 hodin byla pietně u památníku Československých mučedníků uctěna památka 374 obětí této tragédie.

Předsednictvo SCVP věle děkuje pořadatelům za jejich vzpomínku na mrtvé u Malíně.

Dopisy čtenářů:

Vážená redakce, chtěl bych prostřednictvím našeho Zpravodaje najít přítele a kamaráda z Volynské Luchtardy u Dubna - Františka Šejbalu.

Prosím přátele a známé, kteří by znali jeho nyníšnji adresu, aby laskavě podali zprávu na adresu Augustin Jirásek, Valovská 282, 441 01 Podojany, tel.: 039921 44 07 Děkji!

Vážený čtenáři Zpravodaje, poskytně mi někdo prostudování měsíčník PROBUZENÍ, ročníky 1936-1939? Uvitám i jednotlivá čísla. Měsíčník vydával Jindřich Dušek v Libuši u Prahy. Casopis potřeboji k dokončení práce o činnosti Sdružení katolické mládeže a Sdružení české mládeže na Volyni. Rostislav Hlaváček, Jarovců 361, 360 17 Karlovy Vary, tel.: 07556 21 06.

Vážený čtenáři, hledám děvčata, která byly vyvezena na práci 17. 4. 1942 z Dubna do Gdaňska, kde si je Němci rozebrali. Od těch dob o nich nic nevím. Mě jméno bylo Medková.

Antonie Krejčíková, Tatenice 191, 561 91

Louny

Krajinští posezení

Letošní setkání volynských, rohoňských a ze všech okolních osad rodáků se uskutečnilo 5. června v Lounech. Volyni velmi hojně navštívěno a zdá se, že tyto naše akce jsou stále větší a více navštěvované, přestože to mohlo být naopak.

Přicházejí i ti nejstarší, kteří jsou schopni se zúčastnit. S hůlčičkami a s holemi, dost často i s bolestmi a nemocemi tělesnými i duševními, jen aby se mohli ještě vidět a pohovořit si se svými přáteli, sousedy a známými. Přicházejí také přibuzní krajanů a stále více se objevují děti a také často i vnoučata doprovázejí své dědy a babičky.

Při projezech bylo vzpomenu a uctěno minutou ticha těch, kteří se už nemohli zúčastnit setkání. Byla zhodnocena a uznale vyzdvihnuta činnost dřívějších pořadatelů společenských setkání. Rovněž se namekla otázka, zda by nebylo vhodně desátým setkáním, které se začne připravovat na rok 2000, zakončit tuto činnost. Ale zároveň se vynoří otázka spolu s odpovědí: Cožpak je možné tuto činnost zakončit, když je návštěvnost stále větší?

Prostě na setkání přicházejí tedy i ti, kteří dříve chodili jen málo, nebo vůbec ne. Když se hlásí léta, nejmenuje posílení pozornosti vidět se s těmi, kteří neviděli třeba léta.

Účastníci setkání byli seznámeni s plánem na třetí skupinový zájezd, který je připravován na druhou polovinu května 2000, na Volyni, do Volkova a okolí, a byly jim předány příhlášky.

V odpodlných hodinách se část účastníků setkání odebrala do obce Skupice, kde je pomník volkovských padlých ve 2. světové válce. Do pomníku byla uložena prst z volkovského hřbitova, kterou jsme přivezli při druhém skupinovém zájezdu do Volkova. Při této příležitosti byla v pomníku našim hrdinám položena velká kytičce květu s tricolorou.

Následovala volná zábava. K poslechu a pro část také k tanci vyhrávala řízná a pro naše krajanů přátelně hudba. Na parketu bylo vidět také paní Hlušičku, který už oslavil svých 93 let. Je to nejstarší rodák (až se věnuje číj) z Volkova. Zaslouží si také uznání manželé Bitrichovi z Litoméřek, kteří podání tance na svůj věk vůbec nevynechávají.

Po mých zážitcích z krásného setkání ve večerních hodinách jsme se loučili s tím, že na zájezdu na Volyně a na setkání v roce 2000 se opět s mnohými uvidíme.

Jiří Pančík

Region Praha

Před přednáškami byla uveřejněna ve Zpravodaji zpráva o tom, jak v době pobytu p. učitele Rostislava Volfa došla telefonická zpráva, že v bytě u Volfovoho, paní Volfová tak ztratila nejen manžela, ale také svůj domov. Byl kompletně vyhořen. Paní Erpsová z Líže, která tuto zprávu uslydla, tehdy vyvolala žádost o pomoc při postavení nové útočiště a dopomáhe. Pomohla se postřívou, někteří místní občané a hlavně celá rodina. Pomohli byli z gruntu obnovit, takže ji Volfová už zase bydlí ve svém, ale vše ostatní - vybavení bytu - leho požárem.

Nejpotřebnější je pomoc finanční. Pražský region již určitou finanční pomoc a oděvy poskytl. Ale jinak na výzvu o pomoc reagovalo pouze pár našich a dále docela cizí lidé. Apejují na družnost našich krajanů, aby nezůstali hostejní k tak tragické situaci, která nás krajanů postihla. Rodina se už značné finančně vyčerpala a těžko může matce zajistit vše potřebné do domácnosti.

Za region Praha Irena Malinská
Adresa: postižená: PI Anna Volfová,
Butozeves 60/5, 507 01 Slatiny u Jičína

Region Zatec

Byli jsme doma - Zájezd do Kupčova
Ve dnech 7.-13. června 1999 se uskutečnil (opět po dvoleté přestávce) v pořadí již třetí zájezd kupčových rodáků na Volyni, především samozřejmě do jejich rodné obce. Zdá se tedy, že byly položeny základy nové tradice, kterou si jako všichni budou opět o nejdéle udržovat. Autobus odjížděl ze Zatece a v Praze se zcela

naplnil nejen účastníky zájezdu, ale také mnoha zavazadly, jejichž obsah byl určen příbuzným a známým a v řadě případů i neznámým, ale potřebným obyvatelům dnešního Kupčicova.

Zájezdu se účastnili i tentokrát potomci některých Kupčicůvů a také šest cestovatelů ze zámoří. Byli to Jerry Kytl a Slávek Kubovců z Kanady a potomci rodiny Fařalků, která se vydala z Kupčicova do Ameriky už po 1. světové válce. Připojil se k nám rovněž Josef Toman-Tománek, který po dlouhém pobytu ve Spojených státech se vrátil do vlasti. Čekal v Čechách. Cesta přes Brno, Olomouc, Ostravu a Těšín a pak přes Polsko probíhala příjemně a zpestřovala i také si ji nejen přestávkami s kávou, ale také promítáním videozáznamů z minulých pobytů v Kupčicově. I přes tradiční zadrženi na ukrajinských hranicích jsme dorazili do Kovelu před obědem a byli jsme opět ubytováni v hotelu Lesní píseň.

Ráno jsme hned po snídani vyzvali plni očekávání, zvědavosti a těšení do Kupčicova. Tam patřila naše první návštěva paní Kafkové, která se společně s námi opět ochotně vydala na hřbitov, kde nám pomáhalo hledat místa hrobů našich předků. Naše hroby však lze už jen stěží identifikovat, takže jsme na hřbitově nejprve vzpřijeli dřevěný kříž ozdobený nápisem na památku těch, kteří tam odpočívají. Václav Kytl přinesl krátkou vzpomínkovou řeč. Společně jsme se pomodlili Otčenáš a zazpívali píseň Blíž k Tobě, Bože můj a potom Kde domov můj. Byla to chvíle hluboké a upřímného dojetí nejen pro ty, kteří kdysi v Kupčicově žili, ale i pro nás mladé, kteří jsme tam přišli hledat své kořeny. Ze hřbitova jsme našou skupou šli do školy, kde si pro nás děti připravily písme, recitace a písně s doprovodem harmoniky. Byli odměněni potleskem a také pamlsky. My jsme odevzdali škole dar, který jsme si připravili, totiž příspěvek na opravu topení, aby se děti mohly užít v teple. Pak jsme se přemístili k paní Kafkové, která pro nás se svou rodinou opět přichystala velkou hostinu. Rádi jsme poseděli u stolu, na kterém se stáli a u stolu polských přátel, už jsme se rozešli, abychom si jednotlivě prohlédli to, co nás v Kupčicově zamilovalo, abychom navštívili známé nebo ty, kteří žijí v našich domech. Plni zážitků jsme jen nerad navařeli z Kupčicova odjížděli.

V cestou do Kovelu jsme se zastavili na hřbitově v Zasmýžkách, kde jsme modlili Otčenáš a píseň Bože, co já bych učinil, kdybych polských přátel, kteří jsou tam pochováni.

Další den byl určen návštěvě Českého Malína, kde jsme položili věnec a nové zhotoveného důstojného pomníku obětem malinské tragédie. I za ně jsme se pomodlili Otčenáš a zapíjvali jim Kde domov můj. Odpoledne jsme zveřejnili krátké prohlídce Lucku.

Naše zájezd jsme se znovu vydali do Kupčicova. Mladší a odvádnější z nás došli do Kupčicova se školní mládeží zápas ve volejbalu, který kupčicovské děti právem vyhrály. Část dne jsme zase věnovali prohlídce Kupčicova a odpoledne jsme se znovu sešli u neudávne paní Kafkové, která nám ještě jednou připravila velké občerstvení, a zazpívali jsme si s ní některé české písně. Večer jsme se všichni s dojetím loučili s Kupčicovem a opouštěli ho jen nerad, protože jsme věděli, že ho znovu uvidíme, až-li Bůh, nejdříve za dva roky.

Nás večery v hotelu byly veselé, každý večer jsme se scházeli v hale, abychom probrali své zážitky a hlavně abychom si společně zazpívali. Střídaly se písně české, ukrajinské, polské i ruské a bylo nám spolu moc dobře.

Některým z nás také neobyčejně přišlo. Před slůvkem nepřetržitě svítilo a na poslední účastníky zájezdu bylo možná až příliš teplo. V sobotu dopoledne ještě rychle na posledním nákupu a po obědě jsme odjížděli z Kovelu. Na hranicích nás tentokrát příliš nezadrželi, takže i přes drobné potíže s autobusem jsme byli ráno v Praze. Velký důk za překrásný a hladký průběh celého zájezdu patří především našim přátelům Marii Kafkové, která se všem nám osobně věnovala a také Slávce Žákové - Legnerové a Václavu Kytlovi, kteří si ochotně vyloučili na starost internet "kupčicovské"

záležitosti. A díky patří i všem účastníkům, že vytvořili tak bježnou partu, která mi bude chybět.

Jana Barešová-Fialová

Severoamerický region

Kanadské blahopřání

Volyňští jsou roztroušeni po celém světě. Jsou mezi nimi potomci vstěhovatelů z 30. let, ale také dosud těch, kteří odešli z republiky po roce 1948, protože neshodli s komunistickým režimem. Odešli i řada těch, kteří za svobodu republiky bojovali. Patří k nim i Josef Novák, rodák ze Zavidova. Vitř ho zavál až do Kanady.

V Kanadě se Jůza po nějakém čase oženil. Za ženu si vzal kanadskou Češku, členku církve baptistů. Zřekl se pravoslavní a již bezkou círku let je ve své nové církvi duchovním. Je velice aktivní, vše zajímavé náboženské traktáty a udržuje čítky styky s krajany-baptisty v Čechách. Nezáhlani ani na polí národním. Na Československém dni v Torontu sloužil spolu s J. Janou ekumenickou bohoslužbu. Krajan Jůza Novák říká, že to vše může dělat vždy své paní, která mu je velkou oporou.

Paní Nováková se právě teď dožívá svých 52. narozeninového jubilea. Krajan z Kanady jí přejí vše nejlepší, dobré zdraví a hlavně ochranu Pána. Zároveň oběma manželům přejí ještě mnoho šťastných let společného života.

Krajané z Kanady

Šumavský region

Svaz Čechů z Volyně a jejich přátel v šumavském regionu uspořádá v Novém Malíně 10. července 1999 pietní vzpomínku k 56. výročí vypálení Českého Malína na Volyni. V 10. hod. za smutného pochodu položí zástupci šumavského regionu, pan starosta a místopředseda obecného úřadu, pozůstalí z Českého Malína a Hasičský sbor z Nového Malína věnec k památníku Malinským hasičům a Vladimíru Sotolovi děkujeme za jejich obětavou práci při této akci.

Položení věnec zazněla naše hymna, po které místopředseda pan Doležal krátkým projevem připomněl přítomným krajanům i hostům tragédii v Českém Malíně. Poté byla oběťmi Malína za všeobecně umučené v Otcem Malíně. Sloužil pan biskup Kristof a český Jan Kačok - pravoslavní duchovní. Děkujeme všem, kteří se této pietní vzpomínce účastnili. Za Šumavský region Alice Bílková

Z ydavatelské činnosti volyňských Čechů

Před nedávnou dobou vyšel nový knižní spis NÁVRAZ, jehož autorem je volyňský Čech Jiří Pančík. Jeho obsah, cíl a smysl je popsán v úvodu takto:

Když jsem se rozhodl vydat tuto knihu, myslel jsem na vás všechny, kteří jste stejné štěstí jako já, ale také ty mladší, kteří byli tenkrát na jaro roku 1947, když jsme přijížděli do staré vlasti, jako školou povinní, ale i na ty ještě mladší. Myslel jsem rovněž na ty, kteří jste už potomci volyňských Čechů, narození tady ve vlasti. Vždyť naprostá většina z vás chce, ať jako jednou bude chít vědět, jak to vlastně tenkrát bylo. Jáké měl podmínky k návratu rodiče a prarodiče a hlavně při návratu a po něm, co všechno tomu předcházelo, co prožili a bohužel někdy také museli vytrpět. To všechno obsahuje tato kniha, vyprávějí články z našeho týdeníku, který tenkrát věrně informoval přijíždící Čechy z Volyně. Mělo to také, na tehdejší dobu, to nejvyšší jméno, nejkrásnější jméno, pro nás volyňské, vždyť jsme všichni také tak čtili – "VĚRNA STRÁŽ".

Dnes si už říkáme: "Nač vzpomínat na ty zlé doby, když už je mnohem lépe". Myslím si, že tomu tak není, oprávněný není i třeba si toto všechno připomenout, když do roku 1989 to bylo nemyšlenkové.

Připomenout si má jako knižní provedení všechno to, co se psalo ve "Věrné stráž" tenkrát v roce 1946-1947 před naším přijetím v době návratu a také první dny, týden a měsíce pobytu ve vlasti o této velké a radostné události. Vždyť byla píece jenom vyplněna naše dlouhodobá touha být doma ve vlasti, kde

už někdejší z nás měli své drahé, kteří prošli peklem válčevých bojů a usadili se v pohraničí. Kniha být vydána z osobní iniciativy a na vlastní finanční náklady autora s výpomocí bratra a syna, bez zájmu na zisku.

Za takovýto krajanový čin je nutno Jiřímu Pančíkovi všele poděkovat a popřát jeho dílu mnoho štěstí.

Doporučujeme všem našim krajanům, aby se s tímto dílem seznámili, a aby se tato knižka stala součástí knihoven všech volyňských rodin.

Prof. MUDr. VI. Duřek, CSc., předseda SČVP
Tato knižka není zájmový románek, ale soubor skutečných událostí, které se vázou k našemu přijetí do vlasti. Jejimi tvůrci jsou redaktoři a dopisovatelé "Věrné stráže".
Region i jednotlivci si mohou objednat nebo objednat knižku NÁVRAZ na moji adresu:
Jiří Pančík, Okružní 884, 410 02 Lovosice

NAŠI JUBILANTI...

Region Uničov, obec Medlov

Buchtová Marie, 2. 8. - 75 let. Sedláček Václav, 20. 10. - 70 let. Sedláčková Libuše, 30. 10. - 85 let. Pevně zdraví a spokojeni do dalších let
za region přejí Katerina

Region Moravský Krumlov

V tomto regionu oslaví:

4. 8. - 60 let Miroslava Margetovnové-Šimkové z Nivy Žďovčské, byt. Pohorelec. 18. 8. - 82 let Pavla Šimonková-Fřidová z Volkova, byt. Pohorelec. 18. 8. - 60 let Josef Lamac z Novosilek, byt. Lodičnice. 20. 8. - 50 let Bohumil Heler z Vilhelmovky, byt. Braníšovice. 4. 9. - 65 let Stanislav Heler z Vilhelmovky, byt. Damnice. Všem jubilantům hodně zdraví a osobní spokojenosti přejí členové výboru

Region Zatec

Ve 3. čtvrtletí oslavují svá životní jubilea tyto členové:

Jaroslav Šulc, 15. 7. - 60. - Podbořany. Josef Stejskal, 21. 7. - 65. - Hradiště. Anna Šmídová, 1. 7. - 70. - Stelník. Jiřina Horvoková, 26. 7. - 70. - Velká Cernoc. Antonína Blázková, 5. 7. - 75. - Blšany. Marie Kellarová, 23. 7. - 75. - Hradiště. Helena Jandová, 22. 7. - 80. - Vroutek. Františka Richterová, 25. 7. - 80. - Okobov. Vladimír Šarová, 18. 7. - 81. - Zatec. Josef Novotný, 30. 8. - 83. - Karlový Vary. Bohuslav Hibrant, 7. 8. - 60. - Velká Cernoc. Jan Horvok, 8. 8. - 65. - Zatec. Marie Nová, 12. 8. - 70. - Podbořany. Anna Hradišková, 20. 8. - 81. - Podbořany. Emilie Odvárková, 10. 8. - 85. - Okobov. Vladimír Tichý, 28. 8. - 93. - Zatec. Miroslav Štirma, 16. 9. - 60. - Podbořany. Libuše Ludvíková, 8. 9. - 75. - Žihle. Josef Kulich, 17. 9. - 75. - Louny. Josef Šmíd, 27. 9. - 73. - Nepomyl. Evženie Košťálová, 13. 9. - 75. - Zatec. Josef Herman, 12. 9. - 87. - Bitovce. Dodatečně Antonína Moravce ze Zatec k jejímu 86. - 8. 3. a Anně Noskové z Tuchovic 9. 2. - 81. Vše jubilantům přejeme do příchletí let mnoho zdraví a hodně spokojenosti. Za náš region přejí K. Ondroš

Region Rakovník

Ve první polovině roku oslavili životní jubileum v regionu Rakovník tyto občané:

Ludmila Alberbová - 66 let - Svojetín. Jiří Balada - 70 let - Kolesov. Halina Bladová - 61 let - Kolesov. Vladimír Březina - 79 let - Kety. Marie Burešová - 77 let - Hofovický. Anastažie Cílová - 81 let - Zderaz. Alexandr Frank - 73 let - Jesenice. Soseň 2. Anna Hanková-Herzánová - 71 let - Kotoň. Božena Herinoková - 76 let - Kotoň. Jiřina Holá - 63 let - Kolesov. Marie Holá - 69 let - Hofovický. Antonie Hřiboková (Hřibovská?) - 85 let - Jesenice. Josef Hurt - 67 let - Kožlany. Anna Jelineková - 81 let - Ortáčov. Václav Katerovský - 88 let - Senomaty. Josef Kadavý - 76 let - Vys. Libě. Josef Kříst - 74 let - Jasenice. Jiřina Kolpacová - 67 let - Rakovník. Vladimír Kopačkovský - 77 let - Kamenné Zehrovice. Antonín Košťál - 72 let - Jesenice. Emil Kracík - 75 let - Kralovice. Vladimír Kracík - 70 let - Jesenice. Andru Kréč - 71 let - Kolesov. Evženie Kačerová - 69 let - Kolesov. Helena Kutková - 89 let - Rakovník. Mikuláš Lenoch - 74 let - Kolesovice. Marie Lenochová - 73 let - Kolesovice. Vladimír Lůňáček - 80 let - Ortáčov. Božena Modrová - 70 let - Křeževice. Miroslav Modrový - 70 let - Kolesovice. Marie Rohlová - 71 let - Nýřkov. Mikuláš Roller - 78 let - Kolesovice. Květa

Tousková 73 let - Hořovičky, Alexandr Urban - 70 let - Hořovičky, Emilie Čechová, 70 let - Hořovičky, Marie Hejdová - 59 let - Kolečovské, Štěpán z dravčí přaje Růžičková a Retková

Region Litoměřice

Ve 4. čtvrtletí se v našem regionu dožívají jubilea tyto naši krajané:
70 let - 4. 10. Jarmila Dědková z Měcholup, 70 let - 11. Václav Benoš z Litoměřic, 22. 11. Nina Bártová z Klatov, 75 let - 10. Kašpa Votruba z Lovosic, 80 let - 18. 10. Dobroslav Stehlik z Chotiměřic, 26. 10. Miroslav Tintěra z Polep, 82 let - 8. 10. Libuše Mítrovská z Litoměřic, 83 let - 26. 11. Ludmila Kadlecová z Litoměřic, 84 let - 17. 12. Miroslav Boháč z Vrátce, 85 let - 24. 12. Josef Husina z Litoměřic, 86 let - 12. 12. Marie Chudobová z Úštěka, 87 let - 15. 12. Bohuslav Lucius z Litoměřic, 88 let - 23. 10. Anna Bitrichová z Litoměřic, 92 let - 12. 12. Dominika Batková z Litoměřic, 92 let - 1. 11. Karel Štěpánek ze Solčovic, 24. 11. 2002. Josef Hlušíka z Litoměřic, 93 let - 31. 10. Josef Hlušíka z Litoměřic, 94 let - 25. 12. Libuše Baláková z Litoměřic. Všem jubilantům přejeme mnoho životního optimismu a pevné zdraví do dalších let.

Za výbor SCVP reg. Litoměřice ved. Z. Kozák

Region Šumperk

Jubilatejme nejříve s osmlouvu Václavu Bonopovi, který oslavil své narozeniny (chybí kolikáté) 27. 6. 99.
Altmanová Helena, 8. 7. - 73 let - Libina. Cinková Libuše, 10. 7. - 66 let - Šumperk. Fingová Anna, 16. 7. - 61 let - Šumperk. Kechrt Josef, 5. 7. - 77 let - Nový Malín. Palátová Alžběta, 29. 7. - 62 let - Javorník. Procházká Stanislav, 10. 7. - 43 let - Libina. Párová Lidie, 28. 7. - 67 let - Šumperk. Sedláček Antonín 11. 7. - 71 let - Šumperk. Schováněk Kostislav, 16. 7. - 71 let - Veleň. Losiny, Tomáš, 18. 7. - 71 let - 59. Záhřeb. Dežusová Marie, 18. 8. - 79 let - Libina. Klaba Jifan, 22. 8. - 61 let - Veleň. Losiny. Kofotková Eliška, 64 let - Nový Malín. Krobotová Evženka, 23. 8. - 71 let - Rapotín. Najman Bohuslav, 6. 8. - 71 let - Rapotín. Nový Jitka, 1. 8. - 63 let - Šumperk. Popcovská Marie, 23. 8. - 76 let - Libina. Schovánková Vera, 12. 8. - 85 let - Libina. Savel Josef, 15. 8. - 67 let - Víckvičovice. Seifl Antonín, 18. 8. - 57 let - Rapotín. Sirová Zdenka, 20. 8. 71 let - Šumperk. Zelená Věra, 28. 8. - 71 let - Šumperk. Niedecká Libuše, 28. 9. - 67 let - Nový Malín. Bílková Alice, 7. 9. - 62 let - Šumperk. Divišová Antonie, 15. 9. - 66 let - Šumperk. Jonáš Václav, 6. 9. - 70 let - Šumperk. Kirsňová Alena, 9. 9. - 62 let - Nový Malín. Kyselová Alžběta, 4. 9. - 75 let - Okavka. Marešová Halina, 1. 9. - 69 let - Šumperk. Němček Miroslav, 13. 9. - 63 let - Libina. Řepíková Antonie, 9. 9. - 75 let - Rapotín. Šlöz Jan, 17. 9. - 73 let - Nový Malín. Soukup Vladimír, 27. 9. - 41 let - Šumperk. Simek Václav, 1. 9. - 59 let - Šumperk. Šmída Václav, 20. 9. - 88 let - Rapotín. Sotola Vladimír, 5. 9. - 71 let - Nový Malín. Štěpánková Tamara, 27. 9. - 43 let - Šumperk. Šulcová Olga, 10. 9. - 75 let - Nový Malín. Trčková Alena, 21. 9. - 56 let - Víckvičovice. Vašková Eliška, 27. 9. - 50 let - Libina. Vincouřková Emílie, 19. 9. - 76 let - Libina.

Do dalších let hodné zdraví za Šumperský region přaje Alice Bílková

Region Frydlant
Jubilanti ve 2. pololetí 99:
Babická Marie z Volkova, Jindřichovna v K. H. 9. 7. - 77 let. Čmuchačková Evženka z Podvysoké, Raspenava, 11. 7. - 60 let. Hiron Alexander z Mikyčovic, Frydlant v Č. 10. 8. - 75 let. Hrudka Vladimír z Volkova, Čermouš, 6. 8. - 55 let. Jakub Václav z Tvořeníč, Nové Město p. S., 28. 10. - 77 let. Jakobová Marie z Čabaje, Nové Město p. S., 3. 11. - 65 let. Kalická Evženka z Mírohoště, Liberec, 19. 8.

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazují důrců na náš časopis, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7054454-018/0800, Čs spojitelná a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářský Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajané! Neposlejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktorů! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášení nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy mohou se týkající zaslat na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 20, 150 00 Praha 5

- 80 let. Košťáková Jaroslava z Podvysoké, Nové Město p. S., 28. 8. - 55 let. Lajtker Dobroslav zr. Mezišliska, Liberec, 19. 8. - 75 let. Milíčková Ludmila z Volkova, Liberec, 5. 7. - 70 let. Plecháčková Marie, roz. Novosilky, Mímoň, 25. 11. - 65 let. Pospíšil Dimitrij z Korce, Frydlant v Č., 7. 11. - 77 let. Příkladník Emílie z Natalina, Heřmanice, 4. 9. - 75 let. Růžička Vladimír z Volkova, Habartice, 15. 12. - 83 let. Rygvaldová Věra z Volkova, Liberec, 1. 7. - 81 let. Šteřádová Emílie z Volkova, Frydlant v Č., - 16. 9. - 85 let. Švorcová Marie, roz. Novosilky, Nové Město p. S., 6. 121. - 79 let. Tylchytová Marie, roz. Novosilky, Raspenava, 1. 11. - 88 let. Tylchyt František z Novosilek, Raspenava, 1. 12. - 65 let. Záhrěbová Marie z Volkova, Prachatic, 26. 9. - 77 let. Zajíc Vladimír z Boremle, Liberec, 13. 9. - 62 let. Zajícová Anna ze Záhřeje, Liberec, 7. 9. 75 let.

Všem jubilantům blahopřejte Ludmila Milíčková

Region Cheb

Kulatyňky a příkulatyňky narozenin v našem regionu se dožívají i tyto členové:
Věra Křiváková z Dědkovy hory, Aš, 8. 9. - 80 let. Antonín Lenček z Lysiny, Pátečov Olšany, 19. 9. - 80 let. Václav Perníček z Volkova, Všeboř, 16. 9. - 82 let. Galina Novohradská z Mírohoště, Cheb, 24. 10. - 60 let. Růžena Novotná ze Sofievky, Cheb Lipová, 20. 11. - 80 let.

Všem jubilantům hodné zdraví a spokojenosti do dalších let přjeje Mádová a Pančová

Region Domažlicko

Naši jubilanti oslavili a oslaví:
11. 7. - 70. nar. Vendraňová Olga z Domažlicka.
17. 7. - 70. nar. Pergler Mikuláš z Hořoskokého Týna, 22. 8. - 84. nar. Rychlíček Antonie z Polčic, 14. 9. - 85. nar. Šubrtová Libuše z Polčic, 21. 9. - 80. nar. Mužíková Naděžda z Poběžovic, 1. 10. - 70. nar. Kouklková Libuše z Koutva na Šumavě, 5. 10. - 85. nar. Krubert Vladislav z Melcova, 14. 11. - 75. nar. Kroupa Vladimír z Plzně, 20. 11. - 75. nar. Řeháková Nina z Hořoskokého Týna, 23. 12. - 75. nar. Louka Evženka z Mezhože.

Za region pevné zdraví, štěstí a duševní pohodu přjeje B. Vokál

Blahopřání

Dne 15. září se dožila úctyhodných 90. narozenin naše maminka Marie Loukotová, roz. Melounová z Kopce-Kulatského na Volyni, dnes bytem v Sosnové na Bruntálsku.

Milá maminko, za všechny starosti i strach, které jste s námi prožila, za všechnu radost i lásku, kterou jste nám dala, Vám ze srdce všimnu životem děkují syn Jaroslav a dcera Emílie Weirichová. Blahopřejeme Vám kam toμπu krásnému vyročí! Prosíme Pána, aby mohl prožít v naší blízkosti ještě řadu krásných let. Jaroslav Loukota, Hiron Beneš

Tímto krásejím blahopřáním, kteri mlůvám i za všechny dary a sny jubilatející dno uveřejňujících, kardinále tito nabruka a vyvolujícím let přjeje všem nejkrásnějšího a šťastnějšího! Redakce

NAŠE RADY OPUSTILI...

Region Moravský Krumlov
2. 6. ve věku 66 let p. Antonín Maryška z Leonovic, bytem Krupačovice. 25. 6. ve věku 75 let p. Vladislav Knežáček z Novosilek, bytem Malešovic. 4. 7. ve věku 74 let p. Josef Šobek z Nivy Hubinské, bytem Lodenice.
Za region upřímnou soustrast pozostalým projevují členové výboru.

Region Chomutov

3. 8. zemřela náhle ve věku 90 let naše členka

pí Antonie Kasjiová, roz. Andělová z Olky na Volyni, bytem v Droučkovicích. Všem známým, kteří se přišli rozloučit s maminkou, děkuje dcera Evženka Hudáková s rodinou.
Upřímnou soustrast projevuje rodině za region Chomutov

Jitřina Kačerová a Alexandr Hloušek

Region Šumperk

Se smutkem v srdci oznamujeme, že naše krajkana Evženka Kocová, bytem ve Velkých Losinách, zemřela dne 26. 5. 1999.
Za rodinu uctívá Dagmar Vítáková a za šumperský region Alice Bílková.

Severomoravský region

Oznamujeme smutnou zprávu, že dne 2. září 1999 zemřel ve věku 82 let náš dlouholetý spolupracovník (důvěrník) pan Václav Stryz z Dembrovka na Volyni, nyní bytem v Krmově. Hluboko se skláníme před světlou památkou dobrého člověka a přítele. Pozostalým tímto vyjadřujeme upřímnou soustrast. Čest jeho památce! Výbor SVM regionu SCVP
Dále oznamujeme smutnou zprávu, že dne 19. června opustil naše řady náš člen pan Jaroslav Dvořák, rodák br Martinovny, nyní bytem v Krmově. Přihlásil se na náš "Sněm" a nedojel. Čest jeho památce! Výbor SVM regionu

Region Uničov

Dne 7. 6. 1999 zemřela paní Marie Klabanová - Uničov - U-pily - Na Volyni ze Spakova.
Upřímnou účast za region vyvoluje Vokál

Region Cheb

Dne 25. července 1999 zemřel ve věku 72 let p. Bohumil Vacek ze Sofievky, byt. Karlovy Vary. V měsíci červenci zemřel Václav Florian z Tuzkovic, byt. Fr. Lázně Žirovice ve věku 64 let.

Dne 28. července zemřel Josef Janovský ze Strakova bytem Fr. Lázně ve věku 96 let.
Všem zesnulým tichou vzpomínkou, rodinám pozostalých upřímnou soustrast projevuje za český region Mádová a Pančová Region Zatec

Dostihla nás smutná zpráva o úmrtí naší členky Věry Markové roz. Kubistové z Podstouan, rodáčky z Novokrajceva. Zemřela ve svých 84 letech. Prosním, věnuje jí tichou vzpomínku a pozostalým upřímnou účast!

Kamila Ondrouď
Redakce se připojuje s upřímným projevem účasti.

DARY, došlé na konto SDRUŽENÍ

(červen-srpen 1999)

Ing. Václav Šrám, Opocno u Lou - 200 Kč
Augustin Jirásek, Podbořany - 200 Kč

Region Chomutov:

Josef a Libuše Hrybzdiilovi, Chbany - 100 Kč.

Region Severomoravský:

Michaela a Václav Vegrichovi, Bystřice p. Host. - 1000 Kč, Slávka Gajdošková - 100 Kč.

Region Šumperk:

Marie Dvořáková, Maršškov - 200 Kč.
Za dary ze srdce děkujeme!

DARY pro severomoravský region

Pí Drahomíra Zajíčková - 100 Kč, pí Miroslava Vlková - 50 Kč, pí S. Gajdošková - 100 Kč.
Štědrým dárcům srdečné děkujeme
výbor SVM regionu